

Forfatter: Olrik, Axel

Titel: BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1883-04-08)

Citation: Olrik, Axel: "BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1883-04-08)", i *Axel Olriks Breve til Holger Begtrup*, Gyldendalske Boghandel, s. 18. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991712-000-shoot-L0019917120000003.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Axel Olriks Breve til Holger Begtrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rahbeks allé 2. V.
d. 8 april 1883.

Til lykke, kære Begtrup! til lykke — for at tage det sidste først — til at di fik guldskillingen; (når man har endt et arbejde, er det altid rart i konkret form at se lønnen). Men også til lykke til, at di tog selve arbejdet op; det var så ypperligt et emne, at det var synd, om det ikke bearbejdedes, og der var ikke andre end dem, der kunde gøre det; jeg kunde have lyst til et sådant arbejde, men mine nuværende kundskaber slå ikke til, jeg vilde vist forresten være 10 el. 20 år om at komme gennem stoffet; di ved, jeg er smålig. Også deres arbejdsmåde, at samle stoffet under di naturlige rammer, synes jeg rigtig godt om. At di ikke har givet dem af med litteratur om spørsmålet, mener jeg, nærmest fortjener ros; jeg hader bøger og jeg hader hypoteser. Prof. Grundtvig mener, det er, fordet jeg selv vil lave dem; og dette er nok halv sandhed. Men jeg holder virkelig af, kun at få sådanne regler frem, som stoffet selv danner, idet det lægges for.

Jeg burde have anet, di havde dette arbejde for, men jeg tænkte ikke på det, skönt jeg kendte at di mærker, der i universitetets bøger stod ved mytologiske steder, var fra deres hånd. Det vilde interessere mig meget en gang at læse deres skrift, jeg har selv samlet lidt i samme retning. Men mine mytologiske noter omfatte sitater af allehånde sagn og viser. Jeg havde lyst til en gang at tage for: kilderne til Danmarks hedenske gudentro (uafhængigt af di på Island bevarede digte og fortællinger); Saxe er jo den ypperste. Jeg tænker på at tage ham for til efteråret; så kan vi se, hvem der far di bedste samlinger ud af det. Nu i dette forår har jeg været s. 195å optaget af læsningen af kongesagaerne og undersøgelse om deres kilder og indbyrdes forhold. Det er ikke fuldt så morsomt nu som det var da jeg var ved di ældre sagaer; jeg må en gang imellem krydre det med lidt Sóljarljód eller Eddakvad. Mine fingre klør efter at sammenstille både Sóljarljód og Vçlusþá¹⁾ med det norske „draumekvæde“ m. m. Også at få Sigurdsdigtningen i oldtid og middelalderen sammenlignet grundigere end hidtil er et af mine mål i en ikke for fjærn fremtid.

Jeg vilde tilslut skrive dem noget om vor skole, jeg mener Samfundets arbejderundervisning; men di må sikkert have set så meget om den i bladene, at det kun bliver gentagelse. Det var nær ved, at di kunde set undertegnede sidde på kateder og lære en snes arbejdere „skrivning“ (lad være med spydigheder om min retskrivning; jeg skulde naturligvis være artig og følge Grundtvig); men der var ingen rum at fa. Di ved nok, hvorledes det offentlige stillede sig til sagen om at give skolestuer; di var bange for at vi skulde lære arbejderne ateisme, sosialisme og andre uhyggelige -isme'r (nihilisme).

Sagen (jeg mener skolesagen) går for resten godt og Samfundet ikke dårligere; det sidste, vi har kastet os over, er — di tiltænker vist ikke di folk sådant — skandinavisme. Der er nedsat et udvalg for at fremme ændringen af stipendielovene og fundatserne således, at understøttelserne også kan nydes ved di andre nordiske universiteter. Der vil rimeligvis først komme et almindeligt studentermøde og så en henvendelse til universitetsrådet. Jeg sætter s. 20naturligvis (i så tilfælde) deres navn med på en adresse.

Nu lev vel i studier og skolevirksomhed (jeg finder nok en gang til sommer vej ind at se hvad Askov er); kommer di atter til byen ser di nok ind til deres

Axel Olrik.

gaude quod mille te spectant oculi loquentem.

E. S.

Under diskussionen om stipendie-skandinavismen udtalte kand. Nergård af vor bestyrelse sig omtr. sådan: „jeg talte nylig med en ven, han sagde, han vilde rejse til Askov og være der et par dage. — „hvorfor det, du er jo ikke grundtvigianer“ — for han var snarere lige det modsatte¹⁾ — »Nej men jeg vil lære hvorledes man lærer og lever der.“ — — Det samme var det jeg tænkte dette skulde betyde naar danske Studenter tilbragte et halvår af deres studeretid ved et fremmed universitet osv“

Mærk, hvor man betragter höjskolen dér som et midtpunkt for en stor del af vort åndelige liv.